

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 3Stk/8/2021
Identifikačné číslo spisu: 8018200693
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8018200693.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Michala Dzurdzika, PhD. a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa), v právnej veci žalobcu: HARMONY s.r.o. so sídlom Hriadky 166, IČO: 36 204 285, právne zastúpený: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce so sídlom Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 25. septembra 2018, č.: PO/BEZ/2018/5565, O-5169/2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/98/2018 - 91 zo dňa 30. septembra 2021, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti žalobcu zamietá.
- III. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Rozhodnutím zo dňa 25.09.2018 odvolací orgán (žalovaný) ako príslušný orgán podľa § 6 ods. 1 písm. b) a § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o inšpekcii práce“) zamietol odvolanie účastníka konania HARMONY s.r.o., Hriadky 166, IČO: 36 204 285 a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Prešov č. k.: P:128/2018-R, S/2018/779/10921. Inšpektorát práce týmto rozhodnutím uložil účastníkovi konania pokutu vo výške 2 000,- eur za porušenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 82/2005 Z. z.“).

2. Rozhodnutie Inšpektorátu práce sa zakladalo na tom, že dňa 19.04.2018 v kontrolovanom subjekte a v dňoch 24.04.2018, 03.05.2018 a 16.05.2018 na Inšpektoráte práce bola vykonaná inšpekcia práce.

Inšpektori zistili, že na pracovisku: Rekonštrukcia Motorestu Kanada, Hriadky, kontrolovaný subjekt v pozícii zamestnávateľa porušil zákaz nelegálneho zamestnávania tým, že dňa 19.04.2018 o 10:35 hod. využíval závislú prácu fyzickej osoby P. R., ktorá pre účastníka konania vykonávala prácu robotníka a účastník konania s ňou nemal založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu. Tento záver vyplýva zo zoznamu kontrolovaných osôb zo dňa 19.04.2018 a zápisnice o podaní informácie zo dňa 19.04.2018, ktorá bola spísaná s P. R.. V predmetnej zápisnici P. R. uviedol, že... „Vykonávam prácu robotníka, a to konkrétne búracie práce, rezanie železa. Som tu od dnešného dňa t. j. 19.04.2018 od 09:00 hod. a budem pracovať do 14:00 hod. Prácu vykonávam v mene pána M. Š. podľa jeho pokynov. Povedal mi, že potrebuje pomôcť, aby som dnes prišiel na pracovisko, ale pracovný čas sme nedohodli. Pán M. Š.Q. pracovný čas nechal na mňa. Nemám s ním založený pracovnoprávny vzťah ani iný pracovný vzťah. Je to môj bratranec.“

3. Porušenie bolo zdokumentované v protokole o výsledku inšpekcie práce č. IPV-114-49-2.4/P-B24,B28-18 zo dňa 16.05.2018 (ďalej len „Protokol“). Dňa 16.05.2018 bola účastníkovi konania odoslaná výzva na prerokovanie protokolu, a to na deň 08.06.2018 o 08:30 hod. Zásielka bola vrátená na inšpektorát práce dňa 31.05.2018 s poznámkou „zásielka neprebratá v odbernej lehote“. Keďže sa účastník konania na prerokovanie protokolu nedostavil, ani sa písomne nevyjadril, inšpektor práce považoval protokol za prerokovaný a uzatvoril ho dňom 08.06.2018.

4. Inšpektorát práce ako prvostupňový správny orgán začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 12.07.2018, účastník konania k nemu písomne vyjadril. Inšpektorát práce vyjadrením účastníka konania zaoberal a následne vydal rozhodnutie zo dňa 13.08.2018 č. k.: P:128/2018-R, S/2018/779/10921, ktorým bola účastníkovi konania uložená pokuta vo výške 2 000,- eur za porušenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z.

5. Odvolací orgán zápisnicu o podaní informácie považoval za zákonne získaný dôkaz a porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania za preukázané. Neakceptoval ani procesné námietky v súvislosti s vypracovaním a prerokovaním protokolu. K navrhovanému ústnemu pojednávaniu uviedol, že dôkazy, obstarané ešte v štádiu výkonu inšpekcie práce, nevykazovali žiaden rozpor, a preto nebolo potrebné ho nariadovať. Výšku uloženej sankcie považoval za náležité zdôvodnenú.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

6. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu navrhujúc zrušenie rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa a vrátenie veci správneho orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Tvrdil nasledovné:

- správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav veci - správne orgány nevykonali a ani sa nezaoberali navrhnutými dôkazmi účastníkom konania a svoje rozhodnutie založili len na jednej skutočnosti, a to na výpovedi P. R.. Túto výpoveď žalobca spochybňuje, navrhoval nariadiť ústne pojednávanie a doplnenie dokazovania výsluchom P. R., M. Š., konateľa spoločnosti HARMONY, s.r.o. a T. K., ktorý bol zodpovedný stavbyvedúci, čo sa neudialo;
- z rozhodnutia nie je zrejmé, prečo argumentácia žalobcu neobstojí a v čom je rozporná so závermi správnych orgánov;
- správny orgán v konaní o správnom delikte je povinný zachovávať zásady správneho trestania, o.i. aj zásadu prezumpcie neviný;
- trestanie je nevyhnutné obmedziť iba na prípady, kedy je to odôvodnené závažnosťou a spoločenskou nebezpečnosťou protiprávneho konania (zásada subsidiarity);
- z rozhodnutí nie zrejmé, na základe akého postupu bola určená výška uloženej pokuty a ani miera úvahy o výške uloženej pokuty;
- v konaní neboli rešpektované procesné práva žalobcu (povinnosť správneho orgánu postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi správneho konania), nebol dostatočne oboznámený so

skutočnosťami a podkladmi, na ktorých žalovaný založil svoje rozhodnutie, s argumentáciou žalobcu sa správny orgán vôbec nevysporiadal;

- nebola mu poskytnutá možnosť zúčastniť sa prerokovania protokolu - žalobca má na adrese sídla spoločnosti Hriadky 166, evidovanej v obchodnom registri zabezpečované riadne preberanie zásielok, ide o dlhodobu nezmenenú adresu sídla, na ktorej žalobca sídli už od svojho vzniku v roku 2001, zásielky sú riadne doručované;

- spoločnosť HARMONY, s.r.o. sa neodmietla s protokolom o výsledku inšpekcie práce oboznámiť;

- nemôže obstať tvrdenie v konaní o uložení pokuty, že list zo dňa 16.05.2018 - výzva na prerokovanie protokolu na deň 08.06.2018 sa správny orgán vrátila s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, nakoľko jednak najprv dotknutý správny orgán tvrdil, že táto zásielka mu bola vrátená z dôvodu „adresát neznámy“ a jednak v deň, kedy sa mala vrátiť zásielka, teda v deň 31.05.2018 nemohla uplynúť ešte lehota na prevzatie zásielky. Žalobca trvá na tom, že zásielka mu nebola riadne doručená.

7. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

8. Správny súd žalobu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) SSP zamietol.

9. K námietke žalobcu o nedostatočne zistenom skutkovom stave správny súd uviedol, že protokol o výsledku inšpekcie práce nebol jediným podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia. Inšpektorát práce vychádzal aj z listinných dôkazov, ktoré tvoria spisovú zložku a jednoznačne potvrdzujú spáchaný správny delikt, ktorý je uvedený vo výroku rozhodnutia zo strany žalobcu. Overovaním v registri poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedenou Sociálnou poisťovňou správny orgán zistil, že u p. R. nebola splnená povinnosť voči Sociálnej poisťovni v čase výkonu práce.

10. Pokiaľ ide o výšku pokuty, správny súd poukázal na prípustné uplatnenie správneho uváženia správneho orgánu a odôvodnenie rozhodnutia Inšpektorátu práce považoval za presvedčivé, sú z neho zrejmé správne úvahy, ktoré boli použité v odôvodnení rozhodnutia (nedostatok sa týkal jednej fyzickej osoby, nedostatok vznikol u žalobcu ojedinele, Inšpektorát práce nemá možnosť pokuty za toto porušenie zákonného zákazu neuložiť, pokuta je uložená na dolnej hranici zákonného rozpätia).

11. K nepreukázaniu porušenia zákona poukázal správny súd na vyjadrenie p. R. do zápisnice o podaní informácii a o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby na pracovisku, že sa jednalo o závislú prácu, nakoľko výkon tejto práce vyžaduje kontrolu jednoznačne preukazuje vzťah nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca. Kontrolovaná osoba vykonávala pre účastníka konania prácu robotníka a tieto si vyžadovali pokyny, ústne príkazy alebo usmernenia účastníka konania, kontrolovanej fyzickej osobe a došlo aj k naplneniu ďalšieho zo znakov závislej práce podľa pokynov zamestnávateľa. Znak závislej práce v mene zamestnávateľa sa považuje za preukázaný tým, že samotný výkon práce sa uskutočnil na zodpovednosť zamestnávateľa, fyzická osoba vykonávala prácu v mene zamestnávateľa v pracovnom čase určenom u zamestnávateľa. Žalobca v odvolaní nepredložil, ani v žalobe žiadne dôkazy, ktoré by spochybnili prípadne vyvrátili zistené porušenie povinnosti, skutkový stav a porušenie zákona, tak ho zistil prvostupňový správny orgán.

12. K nevykonaniu navrhovaných dôkazov správny súd poukázal na § 34 ods. 4 Správneho poriadku (vykonávanie dôkazov patrí správny orgán, je oprávnený rozhodnúť, ktoré dôkazy treba či netreba vykonať). V danom prípade správny orgán rozhodol na základe výsluchu p. R. zaznamenaného v zápisnici, prehľadu poistenia registra poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedeného Sociálnou poisťovňou u kontrolovanej fyzickej osoby a zoznamu kontrolovaných osôb zo dňa 19.09.2018, pričom ústne pojednávanie si povaha prejednávanej veci nevyžadovala a nariadením ústneho pojednávania by sa neprispelo k objasneniu prejednávanej veci. O. R. vedel fundovane zodpovedať právne otázky Inšpektorátu práce, inšpektori pri spisovaní zápisnic o podaní informácie postupovali v súlade s ustanoveniami právnych predpisov, nezávisle a nestranné, bez kladenia

akýchkoľvek otázok, ktoré mali účastníka konania alebo kontrolovanú fyzickú osobu naviesť na odpovede a konali tak, aby dostatočne a úplne zistili skutkový stav veci.

13. Na pojednávaní dňa 30.09.2021 právny zástupca žalobcu zdôrazňoval, že p. R. a konateľ žalobcu M. Š. sú bratrance a išlo len o rodinnú výpomoc. V tejto súvislosti správny súd poukázal na ustanovenie § 2a ods. 1 zákona č. 82/2005 Z. z., podľa ktorého nelegálne zamestnávanie nie je, ak pre fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom, vykonáva prácu jeho príbuzný v priamom rade, súrodenec alebo manžel, ktorý je dôchodkovo poistený, je poberateľom dôchodku podľa osobitných predpisov alebo je žiakom, alebo študentom do 26 rokov veku. S poukazom na § 116 Občianskeho zákonníka správny súd uzavrel, že v čase výkonu inšpekcie práce nebola zo strany žalobcu splnená žiadna z podmienok uvedených v § 2a zákona o inšpekcii práce, na základe ktorých by k porušeniu zákazu nelegálneho zamestnávania žalobcom nedošlo.

14. K námietke, že obsah protokolu nebol prerokovaný so spoločnosťou HARMONY s.r.o., a že mu nebola poskytnutá reálna možnosť vyjadriť sa k obsahu a zisteniam Inšpekcie práce správny súd poukázal na obsah administratívneho spisu. Z neho vyplýva, že výzva na prerokovanie protokolu na deň 08.06.2018 bola žalobcovi zaslaná listom zo dňa 16.05.2018 na adresu uvedenú v Obchodnom registri s tým, že zásielka sa vrátila dňa 29.05.2018 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Na Inšpektorát práce Prešov bola doručená dňa 31.05.2018. Žalobca bol poučený, že neospravedlnená neúčast' na prerokovaní protokolu v stanovený alebo náhradný termín sa bude považovať za odmietnutie oboznámenia sa a vyjadrenia k protokolu, čím sa bude protokol považovať za prerokovaný. Aj podľa názoru správneho súdu Inšpektorát práce neodňal žalobcovi žiadne z jeho procesných práv.

15. Správny súd zdôraznil, že oznámenie o začatí správneho konania bolo žalobcovi doručené, mal možnosť vyjadriť sa k podkladom pre vydanie rozhodnutia, čo aj využil.

16. Správny súd ďalej poukázal na inštitút absolútnej objektívnej zodpovednosti. Žalobca by sa mohol tejto zodpovednosti zbaviť iba ak by predložil také dôkazy, ktoré by jednoznačne potvrdzovali, že zistený správny delikt nespáchal. V tomto prípade takýto dôkaz predložený nebol.

17. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup orgánov verejnej správy nielen v rozsahu žalobných námietok, ale aj mimo žalobných bodov posudzujúc, či v konaní nie sú vady uvedené v § 195 písm. a) až e) SSP. Súd žiadne z tam vymenovaných dôvodov, kedy súd nie je viazaný rozsahom žaloby, nezistil.

18. K nenariadeniu ústneho pojednávania súd uviedol, že jeho nenariadenie nie je porušením čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vo vzťahu k ústnosti a verejnosti konania v prípadoch, kedy skutkové okolnosti veci nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitnosťou. Vzhľadom na skutkový stav zistený pri vykonanej inšpekcii tejto veci by ústne pojednávanie neprispelo k objasneniu veci (II. ÚS 134/2014-19, sp. zn. 10Sžo/286/2015, sp. zn. 4Sžo/145/2015). Nariadenie ústneho pojednávania správnymi orgánmi vo veciach správnych deliktov a iných správnych deliktov je len fakultatívne. V rámci tejto kategórie správnych deliktov sa zásada ústnosti neuplatňuje, a to spolu so zásadou verejnosti a bezprostrednosti. V zmysle Správneho poriadku nariadenie ústneho pojednávania je ponechané na správnej úvahe správneho orgánu a jeho správna úvaha závisí od skutkových okolností danej veci.

III.

Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

19. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca - sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP (nesprávne právne posúdenie) a podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP (nesprávny procesný postup). Žiadal napádaný rozsudok zrušiť a vec vrátiť správne mu súdu na ďalšie konanie. Žiadal tiež priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

20. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol:

- a. Trvá na to, že napadnuté správne akty vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu a nemajú oporu v dokazovaní;
- b. Boli založené na jedinom dôkaze (výpovedi p. R.), ktorý sťažovateľ namieta;
- c. Nebolo nariadené ústne pojednávanie bez náležitého odôvodnenia;
- d. Správny súd bližšie nerozvinul a neobhájil postup správnych orgánov, len zopakoval ich znenie, chýba mu riadne odôvodnenie a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť;
- e. Neboli dodržané základné princípy správneho trestania - zásada súčinnosti - žalobca nebol oboznámený s podkladmi rozhodnutia;
- f. namieta nedoručenie protokolu;
- g. uplatnením postihu bude ohrozené vykonávanie jeho základných úloh, čím vzniká ohrozenie jeho ďalšej činnosti.

21. Žalovaný navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

22. V priebehu kasačného konania, dňa 1. januára 2021, nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3 S v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku.

IV.

Posúdenie kasačného súdu

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

24. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a považuje ich za riadne a správne odôvodnené. Kasačný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že SSP stanovuje pre uplatnenie kasačnej sťažnosti prísne podmienky vo vzťahu k vymedzeniu kasačných dôvodov. Z ustanovenia § 440 ods. 2 vyplýva, že v prípade uplatnenia kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP je sťažovateľ povinný uviesť právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a rovnako tak uviesť, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Pod právnym posúdením možno rozumieť činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na takto zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je potom omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

25. Zo sťažovateľom naformulovaných sťažnostných bodov vyplýva, že vyššie uvedené atribúty nenaplnil, v podstate opakuje výhrady voči skutkovým záverom, ktoré prezentoval už v podanom odvolaní a správnej žalobe. Žalovaný aj správny súd na ne dostatočným spôsobom reagovali. Kasačný súd nemá dôvod ich opätovne uvádzať, pre úplnosť však podľa § 464 ods. 1 SSP poukazuje niektoré z rozhodnutí, v ktorých už dal odpoveď na sťažovateľove výhrady:

- a. k námietkam voči zapisnici o podaní vysvetlenia p. R. kasačný súd udáva, že takýto podklad pre rozhodovanie priamo predpokladá ust. § 16 ods. 5 zákona o inšpekcii práce, v zmysle ktorého bolo predmetné vysvetlenie podané. Ako už kasačný uviedol napr. v rozhodnutí sp. zn. 6Asan 21/2020 z 25. mája 2022, použitie takýchto dôkazov nie je vylúčené cit: „V predmetnej veci správne orgány po začatí správneho konania nevykonali žiadne dokazovanie a vychádzali len podkladov, ktoré obstarali vo fáze pred jeho začatím. V tejto fáze sťažovateľ nemal postavenie účastníka konania s

prislúchajúcimi právami, bol len v postavení objektu kontroly. Nie je vylúčené, aby boli podkladom rozhodnutia aj dokumenty a podklady získané v rámci kontrolnej činnosti, avšak v rámci správneho konania musí správny orgán vytvoriť priestor pre obhajobu účastníka konania - obvineného zo správneho deliktu.“. Kasačný súd k súdnej veci dodáva, že sťažovateľ bol o tomto podklade informovaný, mohol sa k nemu vyjadrovať, navrhovať ďalšie dôkazy a uplatňovať svoje procesné práva či už vo fáze prvostupňového alebo odvolacieho konania, čo aj urobil.

b. k námietke, že žalovaný, resp. správny orgán prvého stupňa nevypočul navrhované osoby, a preto nebolo deliktuálne konanie riadne preukázané, kasačný súd konštatuje, že vedenie dokazovania je vecou správneho orgánu. V predmetnej veci správne orgány nevzhládli dôvod vypočutia konateľ a stavbyvedúceho formou svedeckej výpovede vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav, s čím sa stotožnil aj správny súd. Kasačný súd v tomto smere nevníma žiadne pochybenie a pokiaľ ide o vypočutie konateľ a sťažovateľ a, poukazuje na judikát R 6/1978, že štatutárneho zástupcu organizácie v občianskom súdnom konaní, ktorého účastníkom je táto organizácia, má súd vyslychať vždy ako účastníka konania a nie ako svedka. Uvedené je aplikovateľné aj na konanie podľa SSP. Sťažovateľovi ako účastníkovi konania nič nebránilo, aby kedykoľvek počas konania pred správnymi orgánmi alebo v súdnom konaní jeho konateľ predložil písomné vysvetlenie. Na všetky písomné vyjadrenia účastníka konania správne orgány aj správny súd primerane reagovali. Ohľadom vypočutia stavbyvedúceho sťažovateľ neudáva, k čomu by sa mal vyjadriť a čo by sa jeho výpoveďou malo preukázať. Táto námietka preto nie je dôvodná.

c. k nenariadeniu ústneho pojednávania kasačný súd poukazuje na už ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, najmä na rozsudok vo sp. zn. 6Asan/2/2016 zo dňa 13.12.2017, v zmysle ktorého „nariadenie ústneho pojednávania správnymi orgánmi vo veciach správnych deliktov a iných správnych deliktov je len fakultatívne. V rámci tejto kategórie správnych deliktov sa zásada ústnosti neuplatňuje, a to spolu so zásadou verejnosti a bezprostrednosti. V zmysle správneho poriadku nariadenie ústneho pojednávania je ponechané na správnej úvahe správneho orgánu a jeho správna úvaha závisí od skutkových okolností v danej veci.“ Ako vyplýva z vyššie uvedeného, vzhľadom na to, že sa v obstaraných podkladoch rozhodnutia nevyskytli rozpory, ktoré by bolo vhodné odstrániť na ústnom pojednávaní, jeho nenariadenie nie je vadou konania pred správnymi orgánmi.

d. Pokiaľ ide o výhrady k doručovaniu protokolu, táto námietka nie je relevantná. Protokol bol jedným z podkladov rozhodnutia, účastník konania sa s ním v priebehu správneho konania mohol oboznámiť a reagovať na zistenia, ktoré sú v ňom uvedené, čo aj urobil. Neboli preto porušené jeho práva na obhajobu v konaní o správnom delikte. Podobne reagoval kasačný súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 8Asan/15/2021 z 28. februára 2023 cit: „Rovnako považuje kasačný súd za nesporné a relevantné aj to, že protokol bol následne sťažovateľke listinne zaslaný, pričom táto sa k protokolu písomne nevyjadrila. K nedostatkom protokolu sa vyjadrila až v nadväzujúcom správnom konaní. V tomto smere dáva kasačný súd do pozornosti, že účelom prerokovania protokolu je oboznámenie dotknutého subjektu so zistenými nedostatkami a navrhovanými alebo nariadenými opatreniami, ku ktorým sa môže vyjadriť (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 34/2018 zo dňa 27. februára 2020, bod 51). Kasačný súd zastáva názor, že v tomto prípade bolo oboznámenie sa sťažovateľky s protokolom realizované prostredníctvom jeho listinného zaslania, sťažovateľka mala priestor sa k nemu písomne vyjadriť, pričom tento priestor nevyužila. Nebola ukrátená na žiadnych právach, k zisteniam obsiahnutým v protokole sa vyjadrovala v nadväzujúcom správnom konaní a tam jej námietky boli vyhodnocované.“

26. Sťažovateľ kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP vôbec konkrétne nezdôvodnil. Pokiaľ ide o všeobecnú výhradu k zrozumiteľnosti, preskúmateľnosti a odôvodnenia napadnutého rozsudku správneho súdu, kasačný súd takého vady nezistil a poukazuje na vyššie uvedené závery.

27. O návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd rozhodol tak, že tento návrh zamietol. Zákon v § 447 ods. 1 vymedzuje ako dôvod pre priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti hrozbu závažnej ujmy. Hrozba musí byť priama, nielen hypotetická. Keďže táto hrozba je spojená s napadnutým rozhodnutím krajského súdu, musí ísť o hrozbu závažnej ujmy na subjektívnych právach žalobcu alebo ďalšieho účastníka konania či zúčastnenej osoby. Vzhľadom na to, že sťažovateľ neuviedol žiadne konkrétne okolnosti a nepredložil žiadne dôkazy o hrozbe závažnej ujmy, podmienky pre priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti neboli splnené.

V.
Záver

28. Kasačný súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok správneho súdu je dostatočne odôvodnený a vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia veci. Kasačný súd neidentifikoval žiadne procesné vady či nedostatky, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie. S ohľadom na tieto skutočnosti kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

29. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že ju žiadnemu z účastníkov nepriznal, keďže sťažovateľ nemal úspech v kasačnom konaní a u procesne úspešného žalovaného nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by mohol spravodlivo požadovať náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP).

30. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.